

Συνέντευξη ΡΑΣ ΡΕΜ

Προσποθεί να βρει τις κατάλληλες φράσεις, τα σωστά ρήματα για να μιλήσει στα ελληνικά «ακόμα κι αν οι συνομιλητές μου μιλούν άψογα αγγλικά», παραδέχεται.

Η εξηγηση είναι απλή: ο Ρας Ρεμ, ο καταξιωμένος Αμερικανός σκηνοθέτης και καλλιτεχνικός διευθυντής του Stanford Summer Theater (παράρτημα του φημισμένου πανεπιστημίου των ΗΠΑ), είναι ένας γνήσιος φιλέλληνας. Έκανε την παρθενική του εμφάνιση ως πιθοποίος στην «Άλκηστη» του Ευριπίδη, μια επαφή με τον ελληνικό πολιτισμό που τον ταρακούνησε τόσο ώστε να ξεκινήσει μαθήματα στα αρχαία ελληνικά.

Πριν γίνει καθηγητής κλασικών αποιδών, μεταφραστής, πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης σε αρχαίες τραγωδίες που ανέβηκαν σε Ευρώπη, Αυστραλία και Αμερική, έκανε ένα διετές διάλειμμα ζώντας τον παλμό της Αθήνας του '70, παίζοντας σε ελληνικές ταινίες, δουλεύοντας για τον Φλοποίμενα Φίνο, κατοικώντας σε μια φτωχική σοφίτα της Πλάκας. Σήμερα επιστρέφει καταξιωμένος στην Αθήνα προκειμένου να παρουσιάσει τη μακρόχρονη μελέτη του πάνω στα ομηρικά έπη. «Οι περιπλανήσεις του Οδυσσέα» θα ανέβουν στο Ιδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, κάνοντας, δημοσίευση, «ένα διανορθωτικό πρόγραμμα».

Δομήσατε την καριέρα σας στις αξίες του αρχαίου δράματος. Τι σας έχει προσφέρει αυτή η αφοσίωση;

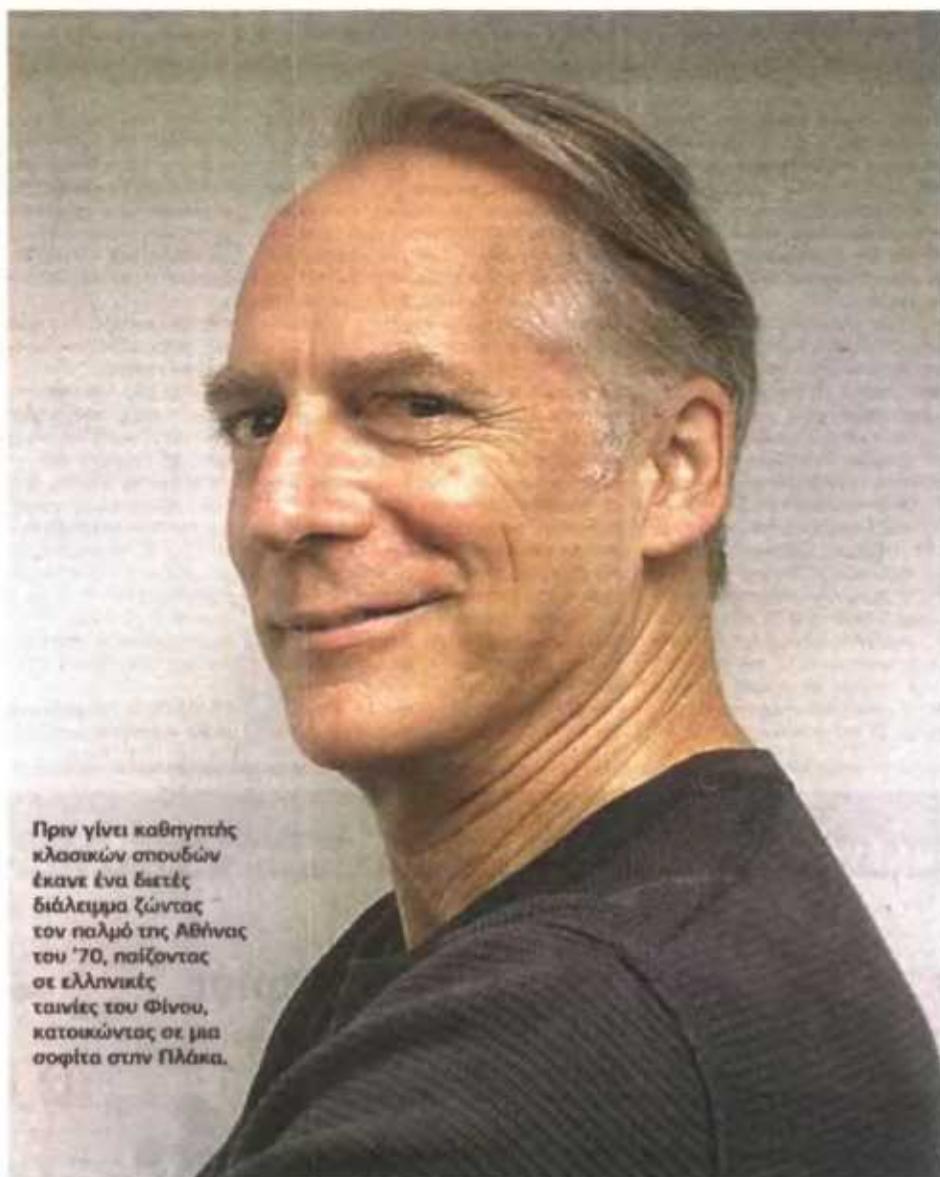
Μετανιώνω για πολλά στη ζωή μου, αλλά για το ένα που δεν μετανιώνω είναι ο χρόνος και η ενέργεια που επένδυσα στο αρχαίο δράμα. Αυτό το υλικό είναι ανυπέρβληπτο ως προς τη γενναιότητά του να αντιμετωπίζει τον τρόμο της ζωής.

Ξεχωρίζετε τον αγαπημένο σας κλασικό;

Η πρώτη μου μεγάλη δουλειά ήταν πάνω στη μετάφραση της τριλογίας του Αισχύλου «Ορέστεια» και τρέφω βαθιά συναισθήματα γι' αυτό το αριστούργημα. Άλλα οι ρίζες του αρχαίου δράμη τος εντοπίζονται, θεωρώ, στον Ομηρό. Επομένως, ανάμεσα στους συγγραφείς που αγορώνει περισσότερο βριαλούνται ο Ομηρός και ο Αισχύλος, παρόλο που ο Σοφοκλής και ο Ευριπίδης ακαλούθουν σε απόσταση αναπνοής. Από σύγχρονους δημιουργούς εκτιμώ ότι ο Γιώργος Σεφέρης είναι εκπληκτικά δυνατός, δημοσίευση και ο Καβάφης, ο Ελύτης, ο Ρίτσος. Η Ελλάδα είναι προκιμένη με απουδαίους συγγραφείς.

Αφού λοιπόν κατατάσσετε τον Ομηρό στην κορυφή, πόσο κοντά σας αισθά-

Ο φιλέλληνας, Ρας Ρεμ, επικεφαλής του Stanford Summer Theater, «Περιπλανήσεις του Οδυσσέα» και μιλάει για τους δεσμούς του με

Πριν γίνει καθηγητής κλασικών αποιδών έκανε ένα διετές διάλειμμα ζώντας τον παλμό της Αθήνας του '70, παίζοντας σε ελληνικές ταινίες του Φίνου, κατοικώντας σε μια σοφίτα στην Πλάκα.

ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΡΑΜΗ
scharami@e-typos.com

νεαστε τον Οδυσσέα;

Θαυμάσια ερώτηση, αν και δεν πιστεύω πως η απάντηση βρίσκεται σε ένα υπαρκτό πρόσωπο. Ο Οδυσσέας είναι ο καθένας που αναγκάζεται να αντιμετωπίζει ένα μεγάλο δύκο προβλημάτων και κινδύνων εκείνος που προσπαθεί να επανακτήσει δυσθενεία καμένα. Ο Οδυσσέας αντιπροσωπεύει κάθε άνθρωπο που προσπαθεί να μη συνθίβει ανάμεσα στη Σκύλλα και στην Χάρυβδη.

Η σχέση σας με την Ελλάδα, όμως, δεν περιορίζεται στην Τέχνη, έτσι δεν είναι;

Ναι, ήρθα για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 1975. Πέρασα περίπου 1.5 χρόνο στην Αθήνα και την Αίγινα, προσπαθώντας να εξασφαλίσω τα πράγματα το ζητώ: δίβασκα αγγλικά, έκανα μεταγλωττίσεις για τη Φίνος Φίλη, έπαιξα σε μερικές ελληνικές ταινίες, έκανα ακόμα και ανταποκρίσεις για ένα επιχειρηματικό περιοδικό της Μέσης Ανατολής. Ζούσα σε μια μικροσκοπική σοφίτα στα Αναφιώτικα -που σήμερα είναι ερειπωμένη-, αργότερα σε ένα διαμερισματάκι στην Ερεχθίου -που σήμερα

είναι ερειπωμένο- κι ύστερα σε μια γκαρονιέρα στο Θησείο που σήμερα είναι ερειπωμένη. Όπως καταλαβαίνετε, πιο πρότερη ζώνη μου στην Αθήνα δεν υπάρχει πια! Χάρη όμως στη φιλοξενία του Ιδρυμάτος Κακογιάννη είμαι ενθουσιασμένος που επιστρέφω εδώ για μερικές εβδομάδες.

Ποιο ήταν το πρώτο σας συναίσθημα αντικρίζοντας την Αθήνα 35 χρόνια μετά;

Το πόσο πολύ έχει αλλάξει. Οταν άφησα την Αθήνα, η κίνηση και η απομονωμένη ρύπανση ήταν ένας εφάλτης. Δεν υπήρχαν πεζόδρομοι, το αεροδρόμιο ήταν κάπου στη Γλυφάδα, τα λεωφορεία απελευθέρωναν μαύρο καπνό, συναντούσαμε παντού θορυβώδη τρίκυκλα. Θυμάμαι πως ξύπνησα μια Κυριακή από τον ήχο ενός μεγαφώνου που φώναζε «Πατάτες, πατάτες» και «ρεταίνα από το βαρέλι!» Μου λέπουν κάποιες τέτοιες εμπειρίες γιατί τότε έτρεφα μια ρομαντική αίσθηση για τη ζωή. Η Αθήνα τώρα είναι όμως πιο ελκυστική.

Εξακολουθείτε να βρίσκετε την ελληνική γλώσσα ελκυστική;

Ναι, τόσο την αρχαία όσο και τη σύγχρονη. Τα νέα ελληνικά μου -δεν υπήρχαν ποτέ καλά ομολογώ- πάνε από το κακό στο χειρότερο, αλλά εκτιμώ το διτί οι Ελληνες ανέχονται τις προσπάθειές μου.

Γνωρίσατε, λοιπόν, την Ελλάδα πολύ πριν από την κρίση. Τι νομίζετε ότι έχει αλλάξει εξαιτίας της;

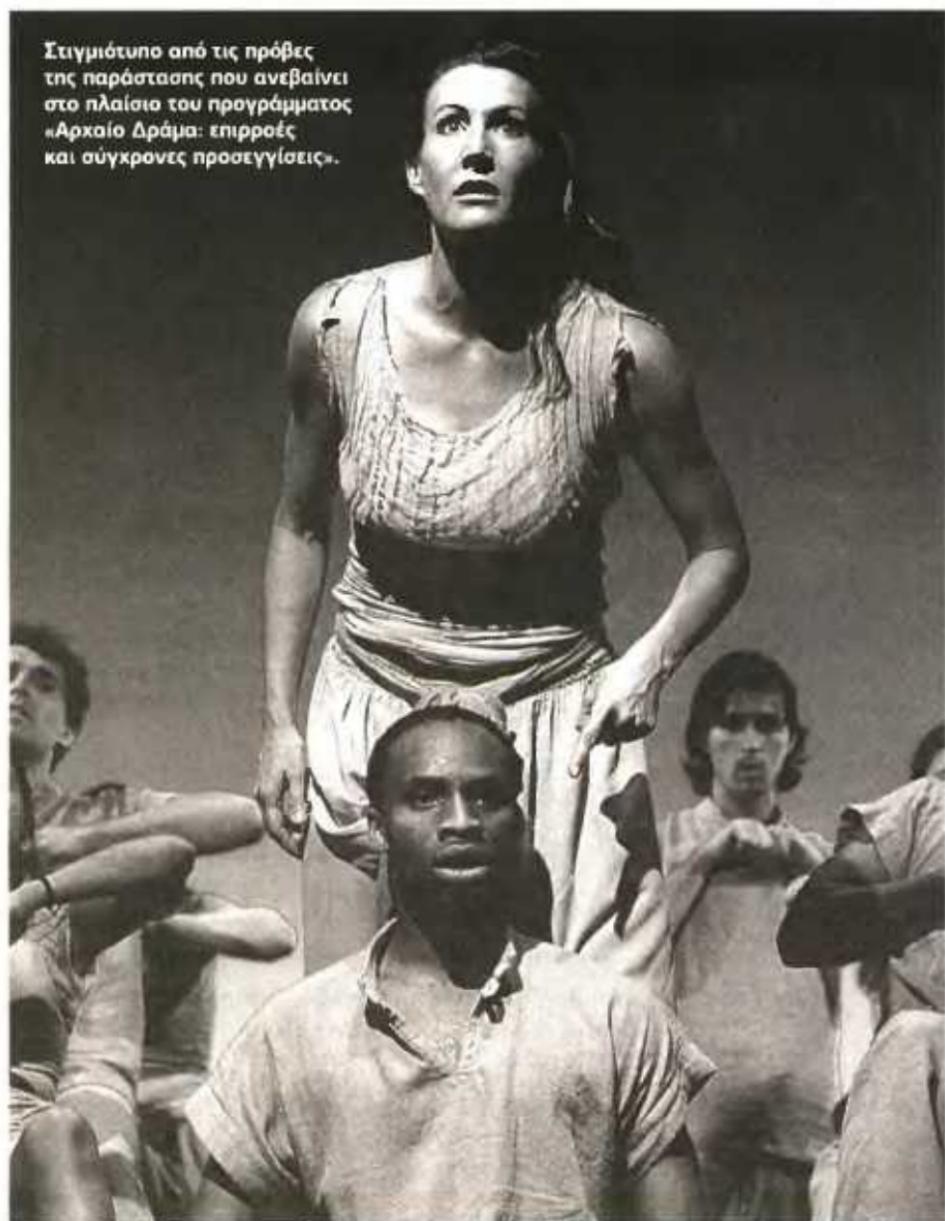
Οποιος παρακολουθεί τις εξελίξεις γνωρίζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός. Στην Ελλάδα, στην υπόλοιπη Ευρώπη και την Αμερική τα σεβαρότερα ζητήματα οφείλονται στη διαφθορά, στο έλλειμμα της εξουσίας, στην απλοποίηση. Πολλά από τα προβλήματα αντανακλούν σε ένα άδικο οικονομικό σύστημα, οργανωμένο αποκλειστικά για να ευνοεί μια μικρή μειονότητα εις βάρος της πλειονότητας. Πρέπει να καταπολεμήσουμε αυτή τη συστηματική αδικία, διαφορετικά ο κόδιμος θα βιθιστεί σε μια άφισσα. Αυτή είναι η Χάρυβδη που πρέπει να αποφύγουμε. Αν ο καπετάνιος του πλοίου μας μας οδηγεί εκεί, πρέπει να αποστατήσουμε, αλλιώς θα πνιγούμε δύο - ακόμα κι εκείνοι που κερδίζουν.

Ποιο από τα προβλήματα που βασανίζει την Ελλάδα εκτιμάτε ως το σημαντικότερο;

Η αδικία είναι η Χάρυβδη που πρέπει να αποφύγουμε

έρχεται στο Ιδρυμα Κακογιάννη με τις την Ελλάδα και το αρχαίο δράμα

Στιγμιότυπο από τις πρόβες της παράστασης που ανεβαίνει στο πλαίσιο του προγράμματος «Αρχαίο Δράμα: επιρροές και αύγκρονες προσεγγίσεις».

Το πώς ανταποκρίνεται στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Αν η απάντηση είναι «ο καθένας για τον εαυτό του», τότε η χώρα είναι καταδικασμένη. Λυπάμαι που η ίδια αντίληψη έχει υιοθετηθεί και στην πατρίδα μου. Επομένως, σας παρακαλώ μη μιμείστε το αμερικανικό μοντέλο!

Τι συμβαίνει στην Αμερική σήμερα;
Προτιμούμε να κτίζουμε φυλακές αντί για σκολεία. Επιτρέπουμε στους πλούσιους να ξεφεύγουν από την οικονομική αυτοκτονία, την ώρα που κάνουμε περικοπές στις δημόσιες παροχές και τις συντάξεις. Τροφο-

δοτούμε με κρήματα το στρατό για να εισβάλλει σε χώρες που δεν γνωρίζουμε ούτε πού βρίσκονται, κρυμμένοι πίσω από τον κατασκευασμένο φόβο της τρομοκρατίας. Αγνοούμε την επικείμενη οικολογική καταστροφή. Και τα κάνουμε όλα εις βάρος του μέσου πολίτη που θέλει μια τίμια ζωή. Εμείς οι Αμερικανοί πρέπει να κοιτάζουμε αλλού, να κοιτάζουμε στην Ελλάδα. Αν οι δυνάμεις εξουσίας στην Ελλάδα αποφασίσουν να εκδώξουν τους μετανάστες ή τους φτωχούς, να τιμωρήσουν τους δασκάλους και τους ηλικιωμένους, τότε η χώρα θα καθρεφτίζει την αμερικανική αποτυχία. ■

Info

«Οι περιπλανήσεις του Οδυσσέα»
από το Stanford Summer Theater,
Ιδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη,
Πειραιώς 206, 210-3418550
Παραστάσεις 12-15/9, 20.30
Εισιτηρία 10 €, 5 € (φοιτ.)